

[Oluf Pedersen.]

den findes paa Sp. 1254—55. — Jeg beder om Tilladelse til et Par korte Citater:

„I gennem Forhandlingerne her i Tinget og min Dokumentation er det fastslaaet, at private Storekøbere har afgørende Indflydelse paa Administrationen i Forhold, der vedrører deres egne personlige Anliggender. At de udnytter denne Indflydelse, har man utallige Beviser paa. Det har man et slaaende Eksempel paa i en ledende Artikel i „Vestkysten“ for Tirsdag, hvor det fortælles, at Eksportør Lundgaard paa Markedet i Tønder i en Handel købte 108 Stude. De 60 blev købt for Statens Regning til Belgien for 22—24 Øre pr. Halvkilo, 8 til Italien for 18—21 Øre og — læg Mærke til det, ærede Medlemmer —, de 10 bedste af denne Flok Stude gik til Lundgaard personlig til en Pris af 17 Øre pr. Halvkilo. Det er de Forhold, som Landbrugsraadet og Landbrugsministeren for ikke at tale om det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsing) har sagt god for. Ja, vi er godt kørende!“

Det hedder imidlertid i „Vestkysten“'s ledende Artikel for 6. November:

„De 60 første Stude blev købt for Statens Regning til Eksport til Belgien til en Pris af 22—24 Øre pr. Halvkilo. De 38 næste blev købt til Eksport til Italien for en Pris af 18—21 Øre pr. Halvkilo. De 10 sidste Stude, og det var saamænd ikke de ringeste af de 108, blev købt til Lundgaard personlig til en Pris af 17 Øre pr. Halvkilo.“

Og Bladets Oplysning i den givne Form kan maaske endda virke vildledende, hvad det ærede Medlem maa vide, da Forholdet jo er det, at de Stude, som er købt til den laveste Pris, ogsaa maa afsættes til en forholdsvis lavere Pris paa et andet Marked. Men denne Sammenroding er efter min Opfattelse rent moralsk uanstændig; at hverken Udvalget eller Landbrugsministeren forstaar dette, er beklageligt, og jeg haaber ikke, at Rigsdagen vil tiltræde, at noget saadant bør finde Sted.

Det er en mærkelig Argumentation, Kvæg- og Kødekseksportudvalget kommer med i sit Svar over for mig, idet Udvalget siger:

„Det kan selvfølgelig heller ikke være Folketingsmandens Mening, at Eksportører, fordi de bliver Medlemmer af et ministerielt Udvalg, der beskæftiger sig med Eksport, skal nedlægge deres private Virksomhed. Folketingsmanden maa jo vide, at dette heller ikke sker for Folke-

tingsmænds Vedkommende, fordi de bliver Medlem af Folketinget.“

Nej, selvfølgelig skal Eksportørerne ikke opgave deres private Virksomhed; Fejlen er, at de i det hele taget er blevet valgt til Medlemmer af Statens Udvalg.

Men altsaa, kun en Del af de rejste Spørgsmaal kan afgøres gennem Injurisøgsmaal, offentlig Tiltale eller en Undersøgelsesdomstol — der er jo endnu ikke Klarhed over, hvilken af Delene man vil foretrække —, medens en parlamentarisk Kommission kan undersøge det hele til Bunds og uafhængigt af Regeringen, der delvis er Part i Sagen. Hertil kommer, at den kan indstille, at Forhold, som har givet eller kan give Mulighed for Misbrug, ændres ved, at de private Eksportører træder ud af Statens Udvalg, og ved, at den frie Konkurrence atter etableres.

Jeg skal derfor tillade mig at stille Forslag om følgende Paastand paa Overgang til næste Punkt paa Dagsordenen:

„Idet Folketinget udtaler Ønske om fuld Klarhed over Forholdene vedrørende Statens Kød- og Kvægekseksport og de imod Udvalget rejste Klager, og om der er berettiget Baggrund herfor, anser det en parlamentarisk Kommission for det bedste til fuld Udredning af saavel det juridiske som moralske Ansvar over for Tinget og Offentligheden og gaar derefter over til næste Punkt paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er altsaa fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget udtaler Ønske om fuld Klarhed over Forholdene vedrørende Statens Kød- og Kvægekseksport og de imod Udvalget rejste Klager, og om der er berettiget Baggrund herfor, anser det en parlamentarisk Kommission for det bedste til fuld Udredning af saavel det juridiske som moralske Ansvar over for Tinget og Offentligheden og gaar derefter over til næste Punkt paa Dagsordenen.“

Denne Paastand indgaar nu under Forhandlingerne.

Aksel Larsen: Den foreliggende Sag og den Behandling, den faar her i Tinget, er i sig selv den stærkeste Tilbagevisning af de Beskyldninger, der rettes mod os Kommuniste for at nedbryde det parlamentariske Systems Autoritet her i Landet. Jeg kan ikke som min Forgænger paa